

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 408/05
21.09.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Предрага Глигоријевића, Мирослава Цветковића, Драгана Јоцића и Верољуба Цветковића, чланова већа и саветника Драгане Јеврић, као записничара, у кривичном предмету оптуженог АА због кривичног дела из члана 166.став 3. у вези става 1. тачка 1. Кривичног закона Републике Србије у вези члана 22. Основног кривичног закона, одлучујући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Панчеву и браниоца оптуженог АБ изјављеним против пресуде Окружног суда у Панчеву К. 93/02 од 30.12.2004.године, после седнице већа одржане у смислу члана 375. ЗКП, дана 21.9.2005.године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Окружног јавног тужиоца у Панчеву и браниоца оптуженог АА а пресуда Окружног суда у Панчеву К. 93/02 од 30.12.2004.године ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом оптужени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешке крађе из члана 166. став 3. у вези става 1. тачка 1. КЗ РС у вези члана 22. ОКЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору по решењу СУП-а Панчево од 22.3.2001.године у трајању од једног дана. Оптужени је обавезан да на име паушала плати износ од 5.000 динара а на име трошкова кривичног поступка износ од 10.900 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Оштећени "ВВ" са имовинско правним захтевом упућен је на парницу.

Против те пресуде жалбе су изјавили:

- Окружни јавни тужилац у Панчеву због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да се побијана пресуда преиначи и оптуженом изрекне казна затвора у дужем трајању;

- бранилац оптуженог адв.АБ због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања са предлогом да се побијана пресуда укине и врати првостепеном суду на поновно суђење као и да заједно са оптуженим буде обавештен о седници другостепеног већа.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж. 540/05 од 28.3.2005.године предложио је да се уважи жалба Окружног јавног тужиоца у Панчеву и оптуженом изрекне казна затвора у дужем трајању а да се жалба браниоца оптуженог одбије као неоснована.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу члана 375.ЗКП, у одсуству уредно обавештених заменика Републичког јавног тужиоца, оптуженог АА и браниоца адв.АБ, на којој је испитао првостепену пресуду,

размотрио остале списе предмета и по оцени жалбених навода нашао:

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреде кривичног закона на које другостепени суд у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2.ЗКП увек пази по службеној дужности, па ни битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, при чему бранилац само цитира законски текст поменуте одредбе а образложење овог жалбеног основа своди на оспоравање утврђеног чињеничног стања.

Побијајући првостепену пресуду по тим основима бранилац у жалби наводи да одузета роба сама по себи не може да буде доказ о извршењу кривичног дела, оспорава веродостојност доказа – трагова папиларних линија и наводи да вештак др ББ није био компетентан за вештечење, због чега његов налаз није могао бити прихваћен. Такође, према жалби браниоца, и вредност одузете робе није поуздано утврђена.

Изнете жалбена наводе Врховни суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Правилном оценом одбране оптуженог и свих доказа проведених током поступка правилно је првостепени суд утврдио да је оптужени у време, на месту и на начин описан у изреци побијане пресуде, обијањем затворених просторија, одузео туђе покретне ствари, у намери прибављања противправне имовинске користи, о чему је првостепени суд дао уверљиве и јасне разлоге.

На оптуженог као извршиоца предметног кривичног дела указује, не само чињеница да је од њега одузета роба која је предмет извршења дела већ и идентификација трагова папиларних линија пронађених на месту извршења као и исказ сведока ГГ, криминалистичког техничара СУП-а у Панчеву који се изјаснио да папиларне линије са длана одговарају исто као и папиларне линије са прстију и представљају поуздан начин идентификације.

Правилно је првостепени суд прихватио налаз и мишљење вештака судске медицине др ББ, јер је исти дат у свему према правилима струке и заснован је на медицинској документацији у списима. Из поменутог налаза је утврђено да је оптужени ватреним оружјем повређен у пределу грудног коша, да је повреда лечена конзервативно, те да је, се обзиром на карактер повреде задобијене скоро шест месеци пре предметног догађаја, оптужени могао да издржи физички напор који подразумева ношење терета, возњу камиона и слично, као и да таква повреда вероватно нема никакву последицу по укупно здравље оптуженог. Иначе, бранилац оптуженог, који је на главном претресу одржаном 1.9.2004.године изјавио да не прихвата вештачење др ББ и да ће накнадно доставити нову медицинску документацију, то није урадио, а уз жалбу је приложио медицинску документацију идентичну оној која се већ налази у списима.

Најзад, вредност одузете робе правилно је утврђена и то на основу достављене спецификације сачињене дана 13.6.2000.године након крађе у продавници "BB1", исказа сведока ДД, пословође у наведеној продавници и исказа овлашћеног представника оштећене "BB".

Према томе, чињенично стање, у погледу свих битних елемената кривичног дела у питању правилно је и потпуно утврђено а квалификацијом противправне делатности оптуженог АА по члану 166.став 3. у вези става 1. тачка 1. КЗ РС кривични закон је правилно примењен. С тим у вези првостепени суд је у образложењу побијане пресуде дао јасне, исцрпне и уверљиве разлоге које и Врховни суд у свему прихвата.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни а поводом жалбе јавног тужиоца и у смислу члана 383.ЗКП у односу на жалбу браниоца, Врховни суд налази да је првостепени суд правилно утврдио све околности у смислу члана 41. ОКЗ који утичу да казна буде мања или већа, којим околностима је дао адекватан значај и правилно оптуженог АА за извршено кривично дело из члана 166.став 3. у вези става 1. тачка 1. КЗ РС у вези члана 22. ОКЗ осудио на казну затвора у трајању од једне године са урачунавањем временаведеног у притвору. По оцени Врховног суда тако одмерена казна сразмерна је тежини и степену друштвене опасности извршеног кривичног дела, као и степену кривичне одговорности оптуженог и довољна је за постизање сврхе кажњавања предвиђене одредбом члана 33.ОКЗ. Стога су жалба и жалбени предлог јавног тужиоца у смислу строжијег кажњавања оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, на основу разлога 388. ЗКП одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа

Драгана Јеврић с.р. судија,

Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправка

Снежа/ЈЧ